

Вактҳои охир аз васеъ гардидани имкониятҳои воситаҳои ахбори умум, аз ҷумла шабакаҳои иҷтимоӣ сомонҳои интернетӣ истифода бурда, одамони алоҳида ва гурӯҳҳои ба ватану миллат душман, ки ба ТТЭ ХНИ мансубият доранд, ҳар гуна хабару «таҳлилҳои» гаразноқ ва игвоангезонаро дар байни аҳоли паҳн мекунанд. Рӯзҳои охир дар яке аз сомонҳои ифротӣ маводе зерини «Сабаби афзоиши беморони ВНМО дар Тоҷикистон» нашр гардид, ки мақсади он тухмат задан ба Ҳукумати Тоҷикистон мебошад.

Дар ин мақола муаллиф дар хусуси паҳншавии бемории ВНМО сухан гуфта, воҳима мекунад, ки гӯе ин маризӣ дар кишвари мо босуръат афзоиш меёбад. Аммо ба ҳама маълум аст, ки дар тамоми кишварҳои ҷаҳон имрӯз шумораи муайяни одамони ба ин беморӣ гирифта мавҷуданд. Вазъият дар Тоҷикистон вобаста ба ин беморӣ зерин назорат гирифта шудааст ва Ҳукумат¹ бо дастгирии ҷомеаи тамоми ҷорахоро барои пешгирии он меандешад. Ягон асосе барои хангома бардоштан ва дар байни мардум игво барангехтан нест.

Ходисаи қасдан сироят кунонидани шаҳрванди Тоҷикистон аз тарафи як зани гирифтаи ВНМО ҳам ягона буда, хусусияти оммавӣ надорад. Вобаста ба ҳолати мазкур аз тарафи муаллифи ин мақола воҳима бардоштан ҳам ғайр аз игвоангезӣ амали дигаре буда наметавонад.

Аз ақидаи Муҳаммад Абдуллозода, ки ҳудро «мутахассис оид ба муҳофизати маданият ва кадриятҳои исломӣ» меҳисобад, бармеояд, ки ӯ дар асл ифротгарои мутаасиб мебошад. Вай вобаста ба масъалаи мазкур ақидаи ғалат, ғайримантиқӣ ва зиддимиллӣ баён кардааст. Муҳаммад Абдуллозода дар паҳншавии бемории мазкур беасос сиёсати Ҳукуматро айбдор месозад, ки гӯе зидди терроризму экстремизм муборизаро афзоиш додасту одамон гирифтаи ВНМО шудаанд.

Хол он ки Хукумати Тоҷикистон на худкома, балки аз тарафи мардум интихобшуда аст ва кишварро бо роҳи демократия пеш мебарад. Мубориза бар зидди терроризму ифротгарой ин худкомагӣ нест. Ӯ аз тарафи дигар гирифторми ин беморӣ дар кишварҳои исломӣ ҳам кам нестанд. Ин мушкилоти ҷаъонӣ буда, тамоми кишварҳо дар ҳамоҳангӣ барои рафъи он мубориза мебаранд.

Мухаммад Абдуллозода Хукуматро тухмат карда, бешармона мегӯяд, ки гӯё дар Тоҷикистон фарҳанги бегонаи Ғарбӣ ва фасод тарғиб мешуда бошад. Вале ба ҳама маълум аст, ки Роҳбарияти кишвар бо дастгирии ҷомеа маҳз барои таблигу тақвияти фарҳанги миллӣ ва одоби ахлоқи анъанавӣ солҳои охир қорҳои зиёдеро анҷом додааст. Мутаассифона Абдуллозода ва ашхоси ба ӯ монанд ин кӯшишҳои Хукумат ва давлати моро намебинанд.

Онҳо «маданият ва кадриятҳои исломӣ» Ӯ гуфта, дар асл Ӯ ҳамон ифротгарой ва таасуби мазҳабиро дар назар доранд. Ин тудай душман ва хиёнатқор аз ҳар қурсате истифода бурда, кӯшиш мекунанд, ки бар зидди давлату миллати Тоҷикистон амал кунанд. Аммо ба тухмату бухтон ва игвогарии беасоси онҳо дигар қасе бовар намекунад.

Диловари Хуршед.